

- Borgmeier, T. 1968. A catalogue of the Phoridae of the world (Diptera: Phoridae). – *Studia Ent.* 11:1-367.
- Bright, E. 2003. Aquatic Insects of Michigan. – Museum of Zoology Insect Division and School of Natural Resources and Environment, University of Michigan. <http://insects.ummz.lsa.umich.edu/~ethanbr/aim/dom_phoridae.htm> (Uppdaterad: 02, februari, 2003; besökt: 12, april, 2004).
- Brown, B.V. 1992. Generic revision of Phoridae of the Nearctic Region and phylogenetic classification of Phoridae, Sciadoceridae and Ironomyiidae (Diptera: Phoridae). – *Mem. Entomol. Soc. Can.* 164: 1-144.
- Brown, B.V. 2003. Welcome to www.phorid.net. Entomology Research at LACM <<http://www.phorid.net/>> (Uppdaterad: 06, mars, 2003; besökt: 12, april, 2004).
- Cumming, J.M., Sinclair, B.J. & Wood, D.M. 1995. Homology and phylogenetic implications of male genitalia in Diptera - Eremoneura. – *Ent. Scand.* 26: 120-151.
- Disney, R.H.L. 1983. Scuttle flies Diptera, Phoridae except *Megaselia*. – *Handbooks for the Identification of British Insects* 10(6): 1-81.
- Disney, R.H.L. 1991. The aquatic Phoridae (Diptera). – *Ent. Scand.* 22:171-191.
- Disney, R.H.L. 1994. Scuttle flies: The Phoridae. – Chapman & Hall, London.
- Gärdenfors, U., Hall, R., Hallingbäck, T., Hansson, H. G. och Hedström, L. 2003. Djur, svampar och växter i Sverige 2003. Förteckning över antalet arter per familj. – ArtDatabanken rapporterar nr 5. ArtDatabanken, SLU, Uppsala.
- Hackman, W. 1977. Tiedonantoja – Smärre meddelanden – Brief reports. – *Notulae Ent.* 57: 61-64.
- Hedström, L. 1994. Hur många arter av myggor och flugor har vi i Sverige? – *Ent. Tidskr.* 115: 1-22.
- Kloter, K.O., Penner L.R. & Widmer, W.J. 1977. Interactions between larvae of *Psychoda alternata* (Diptera: Psychodidae) and *Dohrniphora cornuta* (Diptera: Phoridae) in a trickling filter sewage bed, with descriptions of immature stages of the latter. – *Annual. Entomol. Soc. Am.* 70: 775-781.
- Patton, W.S. 1922. Notes of some Indian *Aphiochaetae*. – *Ind. J. Med. Res.* 9: 683-691.
- Peterson, B.V. 1987. Phoridae. Manual of Nearctic Diptera, Volume 2. – In: McAlpine, J.F. (Ed.). *Agriculture Canada Monograph* 28. Agriculture Canada, Ottawa.
- Schmitz, H. 1951. Phoridae. – In: Lindner, E. (ed.). *Die Fliegen der palaearktischen Region.* 4(33) (Lieferung 165): 241-245. E. Schweiz., Stuttgart.
- Ulefors, S.-O., Disney, R.H.L. & Viklund, B. 2001. *Hypocerides* Schmitz (Dipt., Phoridae) in Sweden, first Palaearctic record of the genus. – *Ent. monthly Mag.* 137: 218.
- Wahlgrén, E. 1910. Tvåvingar, Diptera Cyclorhapha Aschiza. *Fam.* 2-4. – *Svensk Insektsfauna* 11: 87-112. Almqvist & Wiksells boktryckeri, Uppsala.
- Zumpt, F. 1965. Myiasis in man and animals in the old world. – Butterworth & Co, London.

Ny handbok om Australiens vattenskinbaggar

Andersen, N.M. & Weir, T.A. 2004: Australian water bugs. Their biology and identification (Hemiptera-Heteroptera, Gerromorpha & Nepomorpha). Entomonograph vol. 14. Stenstrup: Apollo Books & CSIRO Publishing: Collingwood, 344 pp. ISBN 87-88757-78-1. Pris: 420 DKK. 8 planscher med färgfoton och rikligt med SEM-foton, tuschteckningar och utbredningskartor. Inbunden, 24 x 17 cm.

Jag har nog aldrig haft nöjet att se en vattenskinbagge från Australien. Trots detta var det

en stor upplevelse att läsa denna vackra och oerhört informativa handbok. Den australiensiska faunan innehåller ca 130 arter vardera av yt-vattenlevande (Gerromorpha) och äkta vattenskinbaggar (Nepomorpha). Den svenska faunas samtliga familjer förekommer även i Australien, och dessutom tillkommer familjerna: Hermatobatidae, Belostomatidae, Ochtheridae och Gelastocoridae. Även en stor andel av släktena är desamma som i vår egen fauna, vilket gör mycket av informationen relevant även för svenska förhållanden. En viktig skillnad är att nästan 32 av de australiensiska arterna är helt marina, med några arter ända ute på de öppna

havsvidderna. Nästan alla arterna som behandlas i boken är begränsade till Australien eller till den australiensiska faunaregionen, och 14 av de 54 släktena som behandlas är endemiska för Australien.

Bokens information är strikt hierarkiskt organiserad, och själva arterna presenteras endast i bestämningsnycklarna genom de karaktärer som används för identifieringen. För varje art ges även provinsvis förekomst. Den geografiska utbredningen för släkten och undersläkten redovisas även i form av kartor. Det är förvånande att inte olika symboler använts för olika arter, då detta skulle ha gjort kartorna mer informativa utan att öka på bokens sidantal nämnvärt.

Förutom de vanliga bestämningsnycklarna innehåller boken även en s k habitatnyckel till släktena. Tanken är att man med hjälp av denna nyckel utifrån biotop och levnadssätt skall kunna gissa vilka vattenskinnbaggar det är man fått syn på ute i naturen. Den i vissa fall minimala habitat-differentieringen har dock gjort att man fått använda sig även av mer mikroskopiska morfologiska detaljer i nyckeln.

Boken är rikligt försedd med utsökta illustrationer. Färgplanschererna visar foton av dels typiska levnadsmiljöer, dels utvalda representanter för de behandlade familjerna. En specifikt australiensisk miljö är en s k billabong, som hos oss närmast motsvaras av korvsjöar. Majoriteten av de marina arterna håller sig till mangroveskogarna, medan endast ett fåtal släkten har representanter som lever i korallrevens tidvattenspölar eller ute på det öppna havet som några av *Halobates*-arterna.

Trivialnamn används ytterst sparsamt under familjenivån, men speciellt två av namnen är anmärkningsvärda. Buksimmarsläktet *Drepanovelina* heter på engelska 'millennium bugs', och bakgrunden till detta är en smart PR-kupp för biodiversitetsforskningen. Bokens författare gick nämligen ut med att de hittat den verkliga 'millennium bug' mitt under hetsen inför millenieskiftet, då de beskrev den nya arten *Drepanovelina millennium*.

Det lilla släktet av dvärgbäcklöpare, *Phoreticovelia*, får på engelska heta 'Zeus bugs'. Förkla-

ringen till detta oväntade namn på en endast 1-2 mm lång och ytterst oansenlig skinnbagge ligger i artens biologi. Honan bär nämligen omkring med en dvärghane på sin rygg, samtidigt som han under parningen låter sig matas med ett vaxartat sekret som hon utsöndrar. Kopplingen till de grekiska gudarnas härskare Zeus ligger i att han ått upp sin första hustru Metis för att förhindra att hon skulle föda en son som var spådd att bli himmelrikets nye härskare. Bland insekterna är det som regel hanen som ger honan gåvor i samband med parningen, och *Phoreticovelia* är därför lite unika.

Det är bara att gratulera Apollo Books till ännu en fin produktion som ingen som är det minsta intresserad av vattenskinnbaggar bör vara utan.

Anders Nilsson